

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

กิเลสกวนธรรม

ก่อนจึงหัน

ได้เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้ามาวัดมาวาฟังธรรม ทำบุญให้ทาน ขนธรรมอันเลิศ
เลอ บุญเกิดจากการให้ทาน การรักษาศีล การภาวนา ไหลเข้าสู่ใจ นี้จะพาไปกระทั่ง
ถึงนิพพานได้อันนั้นะ ตั้งแต่ต้นๆ ถึงนิพพานได้ด้วยอำนาจแห่งกุศลทั้งหลายนี้ หนุนสูง
ส่งไปเรื่อย หนุนไปเรื่อย ที่โลกทั้งหลายกำลังมัวกันตลอดมานี้เรียกว่าทั่วโลก ในสายตา
ของธรรมแล้วดูไม่ได้เลยว่างั้นเถอะ คือมันเลยเถิดเลยแดน ธรรมดาที่เป็นธรรมดา อัน
นี้มักจะเลยเถิดๆ และเลยเถิด มีตั้งแต่ความสกปรก ด้วยความเข้าใจว่าอันนั้นดีอันนี้ดี
มีแต่ของดีๆ ละเข้ามาเผาหัวอกอยู่นี้ ตายแล้วก็จะไปดีอยู่ในนรก ดีในนรกมีแต่ฟินแต่
ไฟ จะชอบดีอันใดละ

ให้ฝึกนะฝึกเจ้าของ ถ้าอยากเป็นคนดีต้องฝึก ไม่ฝึกไม่ได้ ถ้าจะปล่อยให้เป็นไป
ตามความอยากจะไหลลงทางต่ำเป็นพื้นเป็นไฟไปทั้งนั้น กิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกัน
เรื่องของกิเลสนี้ชักจูงสัตว์โลกให้เคลิ้มหลับไปเลยนะ แต่เรื่องธรรมจุดลาก เบื้องต้นนี้มี
ลำบากต้องได้ฝึก ไม่อยากทำต้องทำ ขึ้นชื่อว่าทำบุญทำกุศลไม่อยากทำนะ แต่ทำไป
ตามกิเลสนั้นทุกแบบทุกฉบับชอบทั้งนั้นอยากทั้งนั้น พอใจทั้งนั้น ต่างกันตรงนี้ นี่พูด
ถึงเรื่องการบำเพ็ญธรรม ผู้ที่ยังไม่รู้เรื่องราวให้จำผู้ทำแล้วนำไปปฏิบัติ เอา ฝึกเอา
ไม่ยากให้ทาน มีห้าบาท เอา อันนี้แบ่งให้อีหนู แบ่งให้อีหนูเสียคนละบาทๆ อันนี้
แบ่งให้พ่อกับแม่เสียคนละหนึ่งบาท อันหนึ่งจะเอาไปให้ทาน บาทนี้ใครแตะไม่ได้
เข้าใจไหมละ นี้เรียกว่าแยกละนี้

รักสงวนทั้งห้าบาทนั้นละ ลูกก็รักสงวนเท่ากัน ลูกสองคนลูกหญิงลูกชาย พ่อกับ
แม่ก็รักสงวนด้วยกัน เงินสี่บาทรักสงวนด้วยกัน ที่นี้การทำบุญให้ทานนี่ยังเป็นสิ่งที่รัก
สงวนมากที่สุด สามสี่คนนี้จะมารวมอยู่ในเงินบาทนี้นะ จะได้อาศัยเงินบาทนี้นะ เงินสี่
บาทคนละบาทๆ ก็พออาศัยไปวันหนึ่งๆ เกี่ยวกับเรื่องธาตุเรื่องขันธ แต่หนึ่งบาทนี้
หนักมากนะ คุณค่าหนักมากเทียว ทั้งสี่ พ่อแม่กับลูกสองคนจะได้อาศัยบาทนี้นะ ท่าน
ทั้งหลายจำให้ดีคำพูดอันนี้ ไม่ได้มาหลอกหลวงท่านทั้งหลายนะ เอา มันจะรักขนาดไหน
ให้เอาเหตุผลจับอย่างนี้นะ

เช่นอย่างเรามีเงินห้าบาท ลูกของเราสองคน คนนี้เรารักๆ พ่อก็รักแม่ แม่ก็รัก
พ่อ มีน้ำหนักเท่ากันสี่บาทรวมกันสี่คนนี้ แต่เงินบาทนี้ยังมีน้ำหนักครบสี่คนอีกนะ ให้
จำให้ดี ต้องแยกอย่างนี้นะไม่งั้นกิเลสจะเอาไปกินหมดจะไม่มีเหลือ จะไปจมอยู่ใน

นรกหมกไหม้นั้น ถ้าว่าขึ้นมาเป็นเปรตจะวิ่งเข้าไปหาญาติหาวงศ์คนไหน ก็มีแต่ญาติวงศ์ใจชุ่นใจดำ จะทำบุญให้ทานเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติของตนนี้ไม่สนใจ อันนี้พวกเปรตทั้งหลายมาหวังพึ่งญาติตัวเอง มาแล้วเหือดแห้งเสียออกเสียใจ กลับคืนไปเสวยกรรมแล้ว ตามเดิม และอีกพวกหนึ่งที่มีญาติมีวงศ์ได้รับส่วนกุศลจากญาติวงศ์ที่ได้ทำบุญนี้แล้วอุทิศส่วนกุศลไปให้ พวกนี้เลื่อนชั้นๆ ขึ้นไปจนกระทั่งถึงสวรรค์ แล้วกล่าวคำอนุโมทนาหาญาติทั้งหลาย ว่าขอขอบบุญขอบคุณ ขอญาติของเราทั้งหลายมีความอยู่เย็นเป็นสุขจีรังถาวรยืนยงมั่นคง เปรตนั้นอนุโมทนาให้ญาติทั้งหลายที่ทำบุญอุทิศให้ เขาได้รับส่วนบุญส่วนกุศลเลื่อนชั้นขึ้นไป บางรายขึ้นสวรรค์ๆ เป็นชั้นๆ ตามกำลังแห่งบุญกุศลที่ญาติมิตรอุทิศให้ นี่ละความดีเป็นอย่างนี้ ใครใจจืดใจดำไม่สนใจกับใคร เจ้าของจะทำบุญให้ทานก็ไม่อยากทำ แล้วญาติมิตรเข้ามาขอส่วนบุญส่วนกุศลก็ไม่ได้รับไป ร้อนทั้งญาติทั้งมิตร ร้อนทั้งตัวเองไม่มีบุญมีกุศล ตระหนี่ถี่เหนียว ความร้อนอันนี้ให้ไปคิดกับตัวเองนะ

เราเป็นผู้รักษาตัวของเรา รับผิดชอบเรา ให้เราคัดเลือกให้ดี อย่าสักแต่ว่าอยู่สักแต่ว่ากินว่านอนว่าเพลินว่าเพลินเหมือนจะไม่ตาย ครั้นสุดท้ายมันตายด้วยกันหมด สัตว์โลกไม่มีใครเว้นได้ ให้คิดถ่วงถ่วงเสียตั้งแต่บัดนี้ตั้งแต่นี้ยังไม่ตาย นี่ละสิ่งที่เราคิดเราถ่วงถ่วงด้วยเหตุด้วยผล อันนี้จะมาเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่เราในชาติต่อไป ถ้าไม่คิดมีเท่าไรเอาๆ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี ไม่สนใจกับใครยิ่งกว่าพุงของตัวเอง คนอื่นใครจะเป็นอะไรก็ตาม คนนี้เป็นคนสร้างกรรมอันหนัก ไปที่ไหนไม่มีใครสงเคราะห์สงหา ทุกข์จนขั้นแค้นไม่มีใครช่วยเหลือ เพราะใจดำน้ำชุ่นนี้เป็นโทษแก่ตัวเอง

ผู้ที่มีจิตใจอันกว้างขวาง ไปที่ไหนเวลาจำเป็นขึ้นมาหากมีผู้มาช่วย หากมีผู้มาหนุนจนได้นั้นแหละ นี่ละอำนาจแห่งบุญ อยู่ลึกๆ เวลาจำเป็นมาปรากฏกับตัวเองทีเดียวเลยๆ เราอย่าพากันใจจืดใจดำ นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่สอนได้ถูกต้องแม่นยำที่สุดคือศาสดาองค์เอก หลังจากนั้นที่พระสาวกทั้งหลายสอนถูกต้องแม่นยำเหมือนกันหมด เพราะได้รู้ความจริงอันเดียวกัน บาบก็รู้ด้วยกันประจักษ์ใจ บุญรู้ด้วยกันประจักษ์ใจ ตลอดถึงพวกเปรตพวกผีรู้ประจักษ์ใจด้วยกัน ถึงนรกอเวจีรู้ประจักษ์ใจ จนกระทั่งสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ท่านประจักษ์อยู่ในใจของท่านแล้ว พูดออกมาจึงไม่ผิด

พระพุทธเจ้าก็รู้อย่างนี้เหมือนกันจึงสอนแนะ อันใดที่จะเป็นภัยอย่าทำๆ คือพระพุทธเจ้ากลัวจะไปถูกไฟเผาด้วยความโง่งของตัวท่านนั้นแหละ จึงสอนไว้ อะไรที่ดีเอาไว้ทำ ทุกข์ยากลำบากขนาดไหน เอาแบ่งกันอย่างไรว่านี่ แบ่งสันปันส่วน แบ่งกินแบ่งทาน แล้วส่วนที่แบ่งมาเป็นทานนี่จะเป็นเครื่องช่วยตัวเอง ให้ทุกๆ ท่านจำเอาไว้ เราพูด

อย่างอาจหาญที่เดียวในหัวใจของเราเนี่ย ตั้งแต่ก่อนเราก็ไม่เคยคิดเรื่องนี้ เพราะไม่เคยปฏิบัติ เวลาปฏิบัติตามทางของศาสนานี้แล้วค่อยรู้ไปเห็นไป พระองค์ว่ายังไง ๆ รู้ไปตาม ๆ ยอมรับสิ่งที่รู้เห็นของตน แล้วจะไม่ยอมรับพระพุทธเจ้าได้อย่างไร พระองค์สอนไว้แล้ว ๆ หมอบราบ เราพูดจริง ๆ เราหมอบราบกับพระพุทธเจ้า ไม่มีชั้นใดที่จะขัดจะแย้งว่าพระพุทธเจ้าแสดงไว้แล้วอย่างนั้นไม่จริงอย่างนี้ไม่มีเลย แน่นอนหมดเลย นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า

ส่วนกิเลสมันหลอกทั้งนั้น สกฺลของกิเลสกับสกฺลของธรรมต่างกัน สกฺลของกิเลสหลอกทั้งเพ หลอกสัตว์โลกให้จม สกฺลของธรรมมีแต่ยกขึ้น ๆ เรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ หายห่วง ให้พากันจำเอา ให้ฝึนนะฝึนใจ อย่าเชื่อกิเลสเกินไป สัตว์โลกทั้งหลายจมเพราะกิเลส ที่เชื่อมัน ๆ จมไปเรื่อย ๆ ถ้าเชื่อธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วผู้นั้นจะค่อยเล็ดลอด ๆ ไปจนกระทั่งถึงเด่นขึ้น ๆ แล้วพ้นทุกข์ได้นะ จำให้ดี เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

ทราบของท่านหมอยู่องค์เดียว รถมสองคันก็พอแล้วแหละ สถานที่ภาวนาเหมาะสมมากเชียว เราไปที่แรกไปดู คือพวกนายทหารเขาอยู่ที่นั่น เขาอยากได้พระไปอยู่ที่ตรงนั้นแล้วเป็นที่อบอุ่นทั้งประชาชนแม้ไม่มากแต่ก็ไม่มีวัด อยู่ที่นี่เหมาะนายทหารเขารักษาการอยู่ที่จังหวัดเลยเลยมานิมนต์เราให้ไป เราก็ได้ไปดูสถานที่ เห็นว่าที่นั่นเหมาะสม จากนั้นมาเราก็มาพิจารณาถามพระเรา ไม่ได้บังคับนะ พูดถึงเหตุถึงผลความสะดวกสบายในการบำเพ็ญ สถานที่นั่นเหมาะสมมาก แล้วไม่มีพระเลย พวกเราใครพอที่จะไปบำเพ็ญที่นั่น เราก็ได้รับความอบอุ่นจากการภาวนาของเราในสถานที่วิเวกสังัด แล้วประชาชนตลอดถึงพวกทหารที่เขาหวังความอบอุ่นจากเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงได้ไป ไปดูจริง ๆ ไกลนะ จากจังหวัดเลยไปนี่เท่ากันถึงจะถึงนาแห้วระยะทาง คือเราดูนาฬิกา จากนั้นไปจังหวัดเลยธรรมดาก็สองชั่วโมง จากนั้นเข้าไปโน้นอีกสองชั่วโมง ท่านหมอยู่ที่นั่นละเดี๋ยวนี

ดาหมูนี้นทนทานมากนะเราได้ชมท่าน ทนทานมาก ส่วนมากพระจันทร์ที่มาอยู่กับเรารู้สึกว่าอดทนได้ดี เด่น ก็เราดูอยู่ทุกระยะ ใครมาจากที่ไหน ๆ เฉพาะจันทร์นี้เด่นเรื่องความอดทน พระที่มาอยู่ที่นี้จันทร์ไม่เคยขาดวัดป่าบ้านตาด พระจากจันทร์ไม่เคยขาดตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมาจนกระทั่งบัดนี้ จึงได้เห็นอหยาศัยจิตใจของกันและกัน นี้เราก็กยกให้ว่าชาวจันทร์นี้มีความอดทนมาก พระมาอยู่นี้ก็พระมาจากจันทร์ คนมาจากจันทร์ประสานกันได้หมด อดทนมาก มาอยู่นี้ไม่เคยขาดนะตั้งแต่เริ่มสร้างวัด พระที่มาจากจันทร์มาอยู่ที่นี้เป็นประจำไม่เคยขาดเลย ทีละสามองค์สี่องค์ สององค์ อยู่อย่างนั้น

ประจำ ระยะนี้ก็ดูสามอยู่เป็นพื้นพระจันทร์ วัดนี้เวลานี้สาม อย่างนั้นละเคยขาดเมื่อไร ไม่เคยขาด

ช่วยมาตั้งแต่ท่านพัก ออกจากเขาน้อยเราก็มาสร้างวัดนี้ ท่านพักก็เป็นพระที่เขา น้อยเลยมาอยู่ที่นี้ด้วย จนกระทั่งพ่อแม่ป่วยหนักลงพร้อม ๆ กัน มีลูกชายคนเดียว พ่อ แม่กำลังป่วยหนักด้วยกันจะทำไฉน เลยส่งให้ท่านพักไปรักษาพ่อแม่ พอรักษาแล้ว อ้าว พอคนหนึ่งดีคนหนึ่งเลวลง เลยส่งให้อยู่ที่นั่น เดียวคนนั้นเสียไป พ่อเสียไปยังแม่ อ้าว แม่ก็ลำบาก เลยให้อยู่เลย เราสั่งให้ท่านพักอยู่เลยนะ ไม่ใช่ท่านพักเป็นพระมฤตยูโดย อาศัยพ่อแม่เป็นโล่บังหน้าแล้วไปอย่างนั้นไม่มี เราเป็นคนสั่งไปเองให้ไปปฏิบัติรักษา โยมพ่อโยมแม่ก็เราสั่งไปเอง โดยด่วนด้วย นี่ละไปทางโน้นไม่มีใครดีขึ้น สุดท้ายพ่อก็ เสียไป แม่ก็กำลังอีกละ เลยให้อยู่ที่นั่นเลยจนกระทั่งปานนี้ ท่านพักจึงได้อยู่ประจำที่เขา น้อย ก็เป็นคำสั่งเสียของเราที่เป็นอาจารย์ให้ไปอยู่ ไม่ใช่ท่านพักมฤตยูนะ

ที่แรกเรามาพักที่เขาน้อยเสียก่อน เอาโยมแม่มาพักที่นั่น ออกจากนั้นก็มาสร้าง วัดนี้ ท่านพักก็ติดตามมาอยู่ที่นี่ด้วย เพราะท่านพักก็พึ่งบวช ๒๕๐๐ บวชแล้วก็มาอยู่ที่นี่ เราไปอยู่โน้นปี ๒๔๙๘ อยู่จันทร์ ๒๔๙๙ ก็มาสร้างวัดนี้ ๒๕๐๐ ท่านพักก็บวช บวชแล้ว ก็เลยมาอยู่ที่นี่ตลอด จนกระทั่งโยมพ่อโยมแม่ป่วยจึงได้ส่งไปโน้น เรื่องความอดทนเรา ชม ชาวจีนที่อดทนนะ พระมาอยู่ที่นี่ก็อดทน ตาหมอยุ่ที่นั่นสิบกกว่าปี อยู่ที่นี่จนกระทั่ง ปานนี้ เดียวนี้มีองค์เดียวไม่มีเพื่อนมีฝูงไปอยู่ด้วย บางทีก็ไป ๆ มา ๆ พระกรรมฐาน เป็นอย่างนั้น เวลานี้ท่านอยู่องค์เดียว

สังต์มากแหละเรื่องสังต์ แล้วท่านก็มีเทพด้วย เทปครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ส่วนมากเป็นเทพของเรายู่นั้น ท่านเอาเทพเป็นครูเป็นอาจารย์ อยู่กับเทพเรียกว่าอยู่กับครูกับอาจารย์นั้นเลย ท่านก็เพลินภาวนา นี่ก็เป็นคนจันทร์ อยู่ที่นี่แต่ก่อน จากนั้นก็ไป อยู่ที่นี่เราสั่งให้ไปเอง ก็อยู่ที่นี่จนกระทั่งปานนี้แหละ อดทน ชาวจีนที่อดทน ที่อื่น เราก็คงไม่ได้ว่าอย่างนี้ คือพระมาอยู่กับเราตั้งแต่สร้างวัดมันก็อ่านนิสสัยใจคอกันออก เรา ไปจันทร์ไม่รู้กี่ครั้งก็หน ที่อื่นเราไม่ค่อยได้ไป ผ่านโน้นผ่านนี้ก็ไม่พอที่จะรู้อะไรแก่หนัก เบา แต่ทางจันทร์รู้สึกว่าจะรู้แก่หนักเบามากกว่าที่อื่น ๆ เพราะนอกจากนี้ก็ไปจันทร์ จันทร์ มาอยู่ที่นี่ตลอด เราก็คงไปจันทร์ไม่รู้กี่ครั้งก็หน แล้วพระที่จันทร์ก็มาอยู่ที่นี่เป็นประจำตั้งแต่ สร้างวัดจนกระทั่งปานนี้ไม่ขาดเลยนะ ท่านพักก็พระวัดนี้ เราสั่งให้ไปตอนโยมพ่อโยม แม่ป่วย ให้เป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่นี่

นี่ละความอดทนดีหมด อดทนในสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ ไม่ได้ว่าอดทนในทางชั่ว นะ ความชั่วเขาพยายามทำความชั่ว เวลาอดทนเขาก็ทนของเขา มี อย่างนั้นทนทางชั่ว อันนี้ทนทางดี ทางนาแห้วมีแต่ป่าแต่เขา ป่าเขาทั้งนั้นเลย เข้าไปลึก ๆ ที่ท่านหมอยุ่ที่นี่มัน

ต่อกันกับประเทศลาว ดงต่อกัน พวกสัตว์พวกเสือมีเยอะแฉะนั้น อยู่กับป่าเขา อย่างนั้นละครบาอาจารย์ทั้งหลายท่านพาอยู่แต่ก่อน เป็นอย่างนั้นละ ยิ่งพ่อแม่ครูจารย์มันด้วยแล้ว ท่านไปอยู่ในสถานที่ใด ไปดูแล้วสลดสังเวชนะ ท่านสมบุกสมบันมากคือหลวงปู่มั่นเรา ท่านนิสัยอย่างนั้นด้วย ที่ไหนที่ป่าลึก ๆ มีสองสามหลังคาเรือน ไปอยู่ที่นั่นละ ท่าน ท่านไม่ไปอยู่ที่บ้านใหญ่บ้านโตนะ ท่านชอบอยู่อย่างนั้นภาวนา เป็นนิสัยอย่างนั้นมา

นี่ละผู้ครองนิสัยทางชอบสังตวิเวกได้ดีในสมัยปัจจุบัน ยกพ่อแม่ครูจารย์มันเป็น ที่หนึ่ง ไม่ยุ่งกับอะไรทั้งนั้น ของจะมีมากน้อยไม่สนใจเลย บิ๊บได้บาตร จีวร กลด เข้าป่าเลย อยู่ได้นิดหน่อยไปแล้ว เข้าป่า ๆ อย่างนั้นนิสัยท่าน ท่านอยู่อย่างสะดวกสบาย ความเพียรของท่านไม่ต้องพูดแหละ ท่านสิ้นกิเลสไปนานเท่าไร ความเพียรคือการบรรเทาสังขารร่างกายในอิริยาบถต่าง ๆ ให้สม่ำเสมอระหว่างขั้นธัมมกับจิต ท่านก็ทำอย่างสม่ำเสมอ การพิจารณาธรรมภายในใจเวลาท่านเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา มีแต่พิจารณาเรื่องภายในจิตใจเกี่ยวกับเรื่องโลกธาตุ พูดเปิดออกมาเสียบ้างละ แต่สิ่งเหล่านั้นไม่จำเป็นที่ท่านจะพูดท่านก็ไม่พูด แต่เรามันปากเปราะบ้างเอาออกมาพูดจนได้

ท่านเดินจงกรมนั่งสมาธิอยู่ในป่าที่ไหน มีแต่พิจารณาเรื่องโลกเรื่องสงสารธรรมดาธรรมประสานกันอยู่ตลอดเวลาเกี่ยวกับพวกเทพพวกอะไร พวกหยาบพวกละเอียด ท่านเหล่านั้นจะเป็นผู้ต้อนรับ ท่านเหล่านั้นจะรู้จักท่านองค์นี้ เทวบุตรเทวดาพวกเปรตพวกผีอะไรนี้เข้ามาสนิทกราบไหว้ท่านตลอด แต่ท่านไม่ได้พูด มีแต่พูดกับพวกเรา พูดกับพวกนี้ต้องเอาไม้จับใส่มือไว้ เวลาพูดด้วย ๆ ตีด้วย ๆ พูดแต่ปากมันไม่ถึงต้องตีด้วย ๆ กับพวกนั้นไม่ได้ตีนะ เราชมเขา ในขณะที่เดียวกันเราตำหนิพวกนี้จนมือเราจะแตก ตีไม่หยุดไม่ถอย เป็นอย่างนั้นละ ท่านอยู่ในป่าในเขาเป็นของเล่นเมื่อไร แต่ธรรมอย่างนั้นท่านไม่ได้พูดนะ ก็มีแต่หลวงตาบัวนำออกมาพูด จริงร้อยเปอร์เซ็นต์เลย

เพราะท่านปฏิบัติธรรม สิ่งเหล่านั้นมาเกี่ยวข้องก็เหมือนกับประชาชนมาเกี่ยวข้อง ท่านก็ปฏิสังขารไปตามสภาพแห่งความเป็นอยู่ความเป็นไปภพชาติของท่านเหล่านั้น ท่านก็ต้อนรับเหมือนกันกับพวกเรา แต่ท่านไม่พูด เหมือนอย่างพระพุทธเจ้าเวลาเทศน์สอนคนก็เป็นสอนคนล้วน ๆ ไม่เกี่ยวกับเทวบุตรเทวดา เทศน์สอนพระเป็นพระล้วน ๆ พอเกี่ยวกับพวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมนี้แล้ว ที่นี้ไม่มีใครเข้าไปเกี่ยวข้องเลย นั่น นี่พุทธกิจข้อที่สาม ตั้งแต่หกทุ่มไปแล้วต้อนรับพวกเทพพวกเทวดา ทวยเทพตั้งแต่ห้ามหาพรหมลงมา ท่านต้อนรับในระยะหกทุ่มนั้น

ท่านพูดกลาง ๆ ไว้หูกทุ่ม แต่เวลาพ่อแม่ครูจารย์มาพูดท่านบอกว่า ที่ท่านว่าหูกทุ่มนั้นท่านพูดเป็นส่วนกลาง ที่เป็นส่วนย่อยนั้นนับประมาณไม่ได้ เช่นอย่างท่านอยู่ในป่าในเขา เพียงสามทุ่มสี่ทุ่มมาแล้ว พวกเทพพวกอะไรเต็มไปหมดแล้วเพราะมันสั่งตีความความว่าสั่งตี ไม่ได้ถึงหูกทุ่มแหละ ตอนที่ยังคั้นนั้นท่านว่าไว้เป็นส่วนกลาง ผู้ก่อนผู้หลังก็มีในระยะนั้นแหละ นี่ละท่านผู้ปฏิบัติธรรมชุ่มเย็นไปหมดทุกแห่งทุกหน ต่างกันกับพวกเราที่ไม่มีธรรมปฏิบัติต่อกัน มีแต่กัณฑ์กัณฑ์ ซิงซัวซิงเด็น ไม่ได้มีนะซิงตีนั้น มีแต่ซิงซัวซิงเด็นเต็มไปหมด สกปรกยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านคือพี่น้องชาวไทยเราที่เป็นชาวพุทธ ที่อื่นเราไม่ว่าให้เขา เราว่าให้พวกชาวพุทธ ในประเทศไทยนี่ก็คือพวกชาวพุทธ แต่ว่าความปฏิบัติมันเป็นส่วนเป็นถ่าน ไม่มองดูพระพุทธรูปเจ้า ไม่มองดูครูเลย จึงนำทุเรศ

เพราะฉะนั้นในบางครั้งเราจึงได้พูด โลกทั้งหลายเขาที่พวกสกปรกเขาก็จะหาว่าเรานี้ไปเกี่ยวกับการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองมันเอาเกียรติมาจากไหน มีแต่ส้วม แต่ถ่านอยู่ในการบ้านการเมืองที่ประพุดตีตัวด้วยความสกปรก จะเอาความสะอาดมาจากไหน ธรรมท่านสะอาดตลอด ไปที่ไหนชะล้างไป ๆ เวลาเทศน์สอนประชาชนต้องมีแง่หนักแง่เบาตามความผิดถูกชั่วดีหนักเบาเล็กน้อย ท่านก็จะต้องสอนไปอย่างนั้น ที่ปากอมขี้มันก็มาว่า ยกตัวอย่างเฉพาะก็หลงตาบัวไปเล่นกับการบ้านการเมืองการนี้ ว่าไปอย่างนั้น

การบ้านการเมืองมันคืออะไรเราอยากถาม มันก็คือส้วมคือถ่าน แล้วการอรธการธรรมเป็นยังไง คือน้ำที่สะอาดชะล้างลงไป เราเอาน้ำที่สะอาดคือธรรมนี้ชะล้างลงไปทั่วโลกดินแดนธรรมเหนือหมด เพราะฉะนั้นธรรมจึงสอนได้ทั้งนั้น ใครผิดถูกชั่วดีจะไปอาจไปเอื้อมไปเกี่ยวกับนั้นนี้ไม่ได้ ธรรมพระพุทธรูปเจ้าตั้งแต่แรกอเวจีขึ้นมาถึงสวรรค์ชั้นพรหม พระองค์สอนได้ทั้งนั้น ทำไมเมืองไทยของเราข้าราชการเป็นต้นที่น่าอยู่ หรือรัฐบาลเป็นต้นที่น่าอยู่นี้ ได้ความวิเศษวิโสเหนือท่านเหล่านั้นมาจากไหน ถึงขนาดที่ว่าธรรมแต่ไม่ได้สอนไม่ได้มีเธอ นั้น

ธรรมนี้เป็นธรรมสอนโลกไม่ได้ขึ้นกับผู้ใด ๆ ผู้สอนท่านก็ไม่เข้าข้างนั้นไม่เข้าข้างนี้ ท่านเข้าข้างธรรมอย่างเดียว ไม่ตีตรงไหนท่านก็สอน ควรหนักก็หนัก ควรเบาก็เบา เป็นตามเรื่องของธรรมที่ควรจะต้องหนักเบาเล็กน้อย แล้วท่านไปยุ่งกับการบ้านการเมืองที่ไหน ไอ้แบบปากอมขี้มันมาพูด มันนำทุเรศนะ ฟังแล้วทุเรศนะเรา เพราะเราสอนโลกเราไม่ได้สอนเอาอะไรทั้งนั้น แม้มืดหินมืดทรายเราไม่เคยมีในหัวใจของเราว่าจะมีแบ่งสัดแบ่งส่วนกับโลกเราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้ว การสอนโลกนี้สอนด้วยความเมตตา ผิดถูกชั่วดีที่อยู่ในฐานะที่จะรับธรรมได้ก็ให้รับไป ผู้รับไม่ได้จะเอาธรรม

ไปเหยียบย่ำทำลาย ก็เท่ากับเหยียบย่ำทำลายตัวเองก็ให้เหยียบไปท่านไม่ได้ว่าอะไร เพราะท่านไม่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการแสดงธรรม ท่านแสดงเพื่อความดีงามแก่โลกทั้งนั้น ท่านไม่ได้ไปทำความเสียหายแก่โลก

เอายกตัวอย่างย่อ ๆ มา นี้ อย่างหลวงตาบัวที่นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เอาให้เห็นชัด ๆ นี้เลย ตั้งแต่ประกาศปางขึ้นมานี้ก็เพราะความหวังโยชาติไทยของเรา ที่จะพากันมาลุ่มจมในลูกหลานของคนไทย ๖๒ ล้านคน ตั้งแต่ก่อนปู่ย่า ตายายพาถ่อพาพาย มาสงบร่มเย็นเป็นสุข แต่พอมาถึงลูกหลาน ๖๒ ล้านคนจะพากันจมหมดทั้งประเทศ หมู หมา เป็ด ไก่ ไม่เลือก เจ้าของจมหมาก็จมเข้าใจไหม เห็นเป็นอย่างนี้ละเราถึงขนาดร้องโก้งเซียวนะ เราเคยคิดเมื่อไรคิดกับโลกกับสงสาร เช่นอย่างรัฐบาลนี้ตั้งมาสักก็รัฐบาลเราก็ไม่เคยไปสนใจ ที่นี้พอเรามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เอา นำตลอด วัตถุประสงค์ของเงินทองที่ได้มาเท่าไรนาร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้าสู่คลังหลวงเข้าสู่ส่วนรวมร้อยเปอร์เซ็นต์

เราไม่เคยแตะแม้บาทเดียวฟังซินะ ท่านทั้งหลายจะไปหาที่ไหนผู้นำอย่างที่ว่านี้ คือเรานำด้วยความพอแล้วจึงไม่ไปแตะอะไร ไม่หิวไม่โหย ได้มาเท่าไรเฉลี่ยหมด ไม่ว่าจะเป็นส่วนรวม ไม่ว่าเขาถวายเราเป็นส่วนรวมทั้งนั้น นี่ดำเนินมา ทางด้านวัตถุประสงค์ได้ เห็นชัด ๆ ในสายตาพี่น้องทั้งหลายที่ออกจากน้ำใจที่รักสงวนสมบัติของตนนำมาบริจาคให้เราเข้าในจุดส่วนรวม เช่นทองคำเวลานี้ก็ได้ถึง ๑๑ ตัน รวมทั้งที่ยังไม่เข้าเวลานี้เป็น ๑๑ ตัน กับประมาณ ๒๐๐ กิโลแล้ว นี่เห็นไหม ดอลลาร์เราก็เข้าพอเบา ๆ ๑๐ ล้าน ๘ แสนกว่าดอลลาร์เข้าแล้ว นี่หมายถึงว่าเข้าแล้วทั้งนั้น นี่เราแยกไปที่ไหนทองคำร้อยทั้งร้อย เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีเข้าหมดเลย ส่วนดอลลาร์ก็เข้าเท่านั้น

ที่นี้เราก็บอก ดอลลาร์ไม่แน่นอนเราก็บอก จะแยกทางโน้นทางนี้แยกเพื่อโลกนั้นแหละ เอาดอลลาร์มาช่วยเงินไทย มาตีเป็นเงินไทยแล้วก็นำช่วยโลกตลอดมาอย่างนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราช่วยโลก หลับตื่นลืมตาเคลื่อนไหวไปมาที่ไหน เราไม่เคลื่อนไหวเพื่อเรานะ เราเคลื่อนไหวเพื่อโลกเพื่อสงสารที่มีแต่ความอึดอัดขัดสน สมบัติเงินทองก็อึดอัดไปแบบหนึ่ง แล้วธรรมในใจยิ่งไม่มีเลย นี่นำวิตกมากตรงนี้ เราจึงนำไปด้วยกันทั้งสอง ช่วยชาติคนทั้งหลายก็ต้องทราบอย่างเดียวชัด ๆ ด้วยกันหมด ว่าช่วยชาติก็หมายถึงด้านวัตถุประสงค์ที่จะนำเข้ามาช่วยชาติ แต่ด้านธรรมะเรามีความหนักแน่นมากกว่านี้

ด้านวัตถุประสงค์ที่โลกทั้งหลายทราบกันทั่วหน้า เราไม่ค่อยเห็นว่าเป็นของหนักแน่นจิตใจของประชาชนกับธรรมนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก เราก็ว่า เอ้อ ในระยะนี้ละที่เราจะได้นำธรรมไปสอนโลกพร้อมกันกับด้านวัตถุประสงค์ ออกในการช่วยโลกคราวนี้ แล้วท่านทั้งหลายได้เห็นไหม เทศน์ช่วยโลกมานี้ได้ ๗ ปีกว่านี้แล้วออกที่เปิดเผย เวลานี้ออกกระจายวิทยุ

ทั่วประเทศไทย นอกจากนั้นยังทั่วโลกนี่คือธรรม นามธรรมที่นำออกไปช่วยโลกพร้อมกันกับวัตถุธรรม คือสมบัติเงินทองเป็นต้น นี่เป็นเรื่องธรรมที่นำไปสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายทุกแห่งทุกหน ที่ไปที่ไหนต้องเทศน์ ๆ เรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ แล้วผลแห่งธรรมจะเป็นแค่ไหนก็ให้ท่านทั้งหลายไปพิจารณาเอง ส่วนธรรมที่เรา นำมาแสดงนั้นเราทำด้วยความแน่ใจของเราทุกอย่าง อรรถธรรมไม่ว่าชั้นใดภูมิใดเราไม่เคยสงสัยในการนำมาแสดงพี่น้องทั้งหลาย ว่าผิดไปไม่มี เรียกว่าเป็นความถูกต้องตลอดมา นี่เราทำประโยชน์ให้โลกพิจารณาซิ

เราไปทำความบอบซ้ำให้โลกที่ตรงไหนบ้าง เอา ๆ ฟ้องมา หลวงตาบัวที่ว้อ ๆ อยู่ทุกวันนี้ไปทำความเดือดร้อนเสียหายแก่ชาติไทยของเรา ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราตรงไหนมั่งเอาเข้ามา ให้นำมาเลยเราเป็นผู้พร้อมเสมอที่จะช่วยชาติบ้านเมืองดังที่ช่วยมาแล้ว เราจะแก้ไขตัวเราทันทีถ้าเป็นความผิดไป แต่นี้ก็ไม่เคยปรากฏ นี่ละเราพยายามช่วยขนาดนี้ นี่เหตุช่วยคนทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เต็มหัวใจอยู่นี้ ทำไมจะเทศน์แนะนำสั่งสอนประชาชนคนชาวไทย ซึ่งเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน มีรัฐบาลเป็นต้นทำไมจะสอนไม่ได้ละ ต้องสอนต้องพูดกันได้เรื่องเหล่านี้

จะมาหาว่าเราเล่นการบ้านการเมือง ผิดทั้งเพพวกนี้ละ เราช่วยโลกมาแทบเป็นแทบตายดังที่เห็นนี้ เราไปทำความบอบซ้ำให้โลกที่ตรงไหน เอา ฟ้องมา แต่พวกต่าง ๆ ที่ในหน่วยราชการที่เป็นผู้นำพี่น้องชาวไทย มันทำความเดือดร้อนให้โลกมากน้อยเพียงไร จนกระทั่งประชาชนเขาเอือมระอากันหมดทั้งประเทศเวลานี้ ยังหาว่าตัวนี้สร้างคุณดีเลิศเลอกว่ามนุษย์ทั้งหลาย กว่าอรรถกว่าธรรมไปเหอ เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ นี่ละถึงเวลาที่จะพูดพูด ธรรมะไม่หนักไม่หน่วง รู้เหมือนไม่รู้ มีเหมือนไม่มี แต่เวลาที่จะนำออกไปเป็นประโยชน์แก่โลกจึงเปิดออกมา นี้ เอา ถ้าเราเทศน์นี้ผิดไปเอา คำนมาว่างั้นเลย ไม่ว่าจะเข้าเกี่ยวข้องกับที่ใด บุคคลผู้ใด ราชการหน่วยไหนตลอดถึงรัฐบาล ตรงไหนที่เราพูดผิดไป เอา ว่ามา

เรากางธรรมแล้วเราถึงพูด เราไม่ได้พูดด้วยความอิจฉาบังเบียดเราไม่มีในใจของเรา ใครผิดบอกว่าเป็นผิด ใครถูกบอกว่าเป็นถูก ไม่ว่าผู้สูงผู้ต่ำผิดได้ด้วยกัน แล้วธรรมสูงกว่านั้นอีกทำไมจะแนะนำตักเตือนสั่งสอนกระตักกันบ้างไม่ได้ละ มีอย่างเหอ นี่ละให้ท่านทั้งหลายเข้าใจเสีย ที่เรานำโลกอยู่ทุกวันนี้เรานำด้วยเหตุนี้ต่างหาก เราไม่ได้ก่อกวนโลกให้ฉิบหายวายปวง มีแต่พญางโลก ผู้หนึ่งรักษาแทบเป็นแทบตาย พญางแทบเป็นแทบตาย คนหนึ่งมาทำลายเอาไฟมาเผาต่อหน้าต่อตา ถ้าภาษาของโลก ๆ เรามันก็โมโหใช้ไหม ไล่ฆ่ามันเลย แต่เราไม่ฆ่าใคร จะว่าอะไรก็ว่า เขาจะเอาตามก็เป็นเรื่องของ

เขา ไม่เอาตามก็เป็นเรื่องของเขา เราไม่ไปบังคับบัญชา ในฐานะเทศน์สอนโลกเป็นกลางๆ อย่างนั้นละ เราสอนโลกเวลานี้ก็เหมือนกัน

นี่ก็ได้ยินเราไม่เคยสนใจจะปากอมขี้ ว่าหลวงตาบัวเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ไปอะไรกับการบ้านการเมืองเราเฉยเราไม่สนใจ เพราะธรรมนี้เหนือหมดแล้ว หาความสกปรกชนิดหนึ่งไม่มีในธรรม แต่เรื่องของโลกมีแต่สัวมแต่ถ่านไม่ให้ชะล้างกันบ้างได้ยังไง เมื่อเราต้องการความดีความดีแล้วเป็นลูกชาวพุทธด้วย ทำไมจะเข้ากับธรรมไม่ได้ ถ้าเข้ากับธรรมไม่ได้ก็เลยเทวทัต เทวทัตยังยอมรับพระพุทธานะ เวลาไปจนตรอกจนมุมจริงๆ โทษก็ทั้งเป็นทั้งสดๆ ดิบๆ มันจะเอาพระเทวทัตให้จมนรกทั้งเป็น แล้วได้เห็นโทษของตัวเองแล้วก็ไปขอขมาพระพุทธานุเจ้า ครั้นสุดท้ายพระเทวทัตเห็นโทษตัวเองไปขอขมาพระพุทธานุเจ้า พระองค์ก็ได้รับสั่งอย่างที่เคยพูดแล้ว เอ้อ นำสงสารขอขมา จะมาหาเราก็จะไม่ได้พบเราแหละ กรรมมันหนาแน่นจะพาล่มจมไปได้ ก็พาถูกแผ่นดินสูบแล้วถวายคางกรรไกร หมดแล้วไม่มีอะไรเหลือแต่คางกรรไกรที่แผ่นดินสูบยังไม่หมด ขอถวายคางกรรไกรเป็นพุทธบูชาเต็มหัวใจ แล้วก็ดับลง

พระพุทธานุเจ้าทรงยิ้ม เอ้อ ก็ไม่เสียท่าเสียที บุญเป็นบุญ บาปเป็นบาป ธรรมเป็นของกลางไม่เอนไม่เอียงไปทางใด เวลาพระเทวทัตทำชั่ว ความชั่วก็บ่งบอกชัดๆ นี่เทวทัตจะจมนรกก็บ่งบอกเพราะความชั่วของเธอเอง หลังจากนั้นแล้ว ผลแห่งการถวายคางกรรไกรต่อเรตถาคตเพื่อเป็นพุทธบูชา ผลอันนี้เป็นยิ่งใหญ่อีกที่นี้ เธอพ้นจากนี้แล้วจะได้มาอุบัติขึ้นเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าองค์หนึ่ง เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าที่สิ้นสุดแล้วเลิศเลอสุดยอดแล้ว นี่ละอำนาจแห่งความดีของพระเทวทัตที่ถวายคางกรรไกรต่อพระองค์ก็ได้สนองท่าน ท่านจะได้เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ชื่ออัญญิสาระ

เวลานี้ท่านกำลังเสวยกองทุกข์อันนี้ ทุกข์นี้ก็เป็นกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แม้จะเปลี่ยนซาก็เปลี่ยนอยู่นั่นละ จนสิ้นไปได้สิ้นกรรมอันนี้ จากนั้นท่านก็มาเสวยกรรมอันนี้ได้เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าองค์หนึ่ง ชื่ออัญญิสาระ จากนั้นก็นิพพานเลย นี่ละอำนาจแห่งการเห็นโทษเห็นคุณเป็นอย่างนี้จะพิจารณาซิ พระเทวทัตก็ยังเห็นคุณของพระพุทธานุเจ้า แม้เหยียบพระพุทธานุเจ้าจนแหลกไปหมด ถ้าจะแหลกนะแต่พระพุทธานุเจ้าไม่แหลก แต่พระเทวทัตแหลกเอง เวลามาทเห็นคุณก็ยกขึ้นอย่างนี้ ก็เท่ากับยกพระเทวทัตเอง เป็นอย่างนั้น

สรุปลงมาแล้วเราก็เป็นลูกชาวพุทธ มีแต่จะเหยียบบรรดเหยียบธรรม เหยียบพระพุทธานุเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เห็นโทษแล้วยัง ถ้าไม่เห็นโทษก็เร็วกว่าพระเทวทัตอีกซิพวกเรา ถ้าเห็นโทษก็ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมท่านพูดมา ท่านพูดเพื่อความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ใดไม่มี อย่างเราเทศน์ทุกวันนี้สอนทุกวันนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างแม้

ที่สุตเงินทุกบาททุกสตางค์เราทุ่มลงเพื่อชาติบ้านเมืองทั้งนั้น เราไม่แตะไม่อะไรเลย การสอนนี่ก็สอนด้วยอรรถด้วยธรรม เพื่อฟื้นฟูจิตใจที่มันต่ำทรามมาก ให้ขึ้นมาสู่อรรถสู่อธรรม ให้รู้จักดีชั่ว พยายามแก้ไขเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนดี มันก็ดีขึ้นในคน ๆ นั้นเอง นั่น เราไม่เอาดีเอาชั่วกับใคร การสอนคนเขาจะโจมตีขนาดไหนเขาชมเชยขนาดไหนเท่านั้นแหละ เป็นส่วนเกิน ธรรมชาตินี้รับไม่ได้ พอตัวแล้วด้วยความเลิกละ

เราก็ได้สอนเต็มกำลังความสามารถ มีความบกพร่องตรงไหนที่เราสอนและเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก่อความเดือดร้อนให้พี่น้องทั้งหลายที่ตรงไหนบ้าง เอ้าอ้าวมา เราจะแก้ไขตัดแปลงทันทีถ้าผิด เอ้าผิดตรงไหนว่ามาด้วยเหตุด้วยผล ยอมทันทีเรา. ถ้าเมื่อธรรมเป็นความถูกต้องแล้ว พี่น้องทั้งหลายที่ฟังอรรถฟังธรรมควรจะรู้สึกตัวบ้างซิ แก้ไขตัดแปลงให้ดีขึ้นไปแก้ตน แล้วก็จะประโยชน์แก่เรา นี่ละธรรมท่านสอน อย่างนี้ท่านสอนโลก นี่ธรรมสอนโลกประกาศบ้าง ๆ อยู่ทั่วประเทศไทยของเรา ออกจากปากหลวงตาบัวก็คือในพระนามของพระพุทธเจ้า ธรรมพระพุทธเจ้าออกมา เราทำงานแทนท่าน นี่ออกมา

เราก็ทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา ไม่เคยก่อกวนทำลายผู้ใดเลย มีแต่ความหนุนขึ้น ๆ ตลอดทุกสิ่งทุกอย่าง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราอุ้มสุดหัวใจของเราทั้งนั้น เพราะฉะนั้นใครที่จะมาแตะต้องทำลายที่กีดขวางกับอรรถกับธรรม ซึ่งเป็นความดีงาม แล้วเราจึงกระตุกบ้างเตือนบ้าง ๆ มีหนักบ้างเบาบ้างเป็นธรรมดา แล้วจะว่าเราไปหาเล่นการบ้านการเมืองยังงี้ พิจารณาซิ ก็เอาธรรมมาสอนโลก ไปกวนใครธรรม ธรรมท่านไม่ได้กวนใคร มีแต่กิเลสละมันกวนธรรมเข้าใจเหอ สู้สุดท้ายคือว่ากิเลสมันละกวนธรรม ธรรมไม่ได้กวนใคร เอาละเพียงเท่านี้พอ เหนื่อยแล้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz